

kassen til Kommunerne er selvfølgelig ogsaa noget, der ikke saa ganske lidt bøder paa den Utilfredshed, der paa et og andet Omraade kan komme frem. Jeg beklager kun, at man er bleven staaende ved de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Tilskud til Kommunerne, da jeg ikke kan se bedre, end at Statskassen meget godt kunde have Raad til at yde de $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som der fra første Færd var Tale om. Men alt i alt skal jeg sige, at Forslagene, som de nu foreligge, ere af en saadan Art, at jeg fuldt ud og med god Samvittighed, ja endog med Glæde kan stemme for deres endelige Vedtagelse, og jeg skal tilraade alle, som ville høre efter mit Raad, at stemme ligesaa.

Benzon: Jeg skal indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger her i Dag. Hver Gang Skattelovene have været til Forhandling her, saavel i Fjor som i Aar, har jeg haft Anledning til at udtale mig om dem, og jeg har ikke ændret mit Syn paa dem, saa jeg har egentlig ikke noget nyt at føje til. Nu staa vi imidlertid ved det højtidelige Øjeblik, da Sagen skal endelig afgøres, og derfor har jeg ment det rigtigt at fremsætte et Par korte Bemærkninger, særlig efter at have hørt paa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfr. Christensen). Jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds i de Betæneligheder, han fremsatte mod Lovene. Jeg er ogsaa enig med ham i, at der ligger gode og sunde Principper til Grund for nogle af Lovene. Jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, naar han sagde, at han haabede, vi en Gang maatte faa dem at se i en betydelig bedre Skikkelse, end de ere komne i nu, og jeg er endvidere enig med ham i, at der ikke eksisterer noget københavnsk Parti her i Rigsdagen, og i Haabet om, at der aldrig vil komme til at eksistere et saadant. Og det tror jeg, de Herrer Landboere kunne være svært glade ved, thi vi ere jo her inde saa mange Repræsentanter for København, at hvis vi sloge os sammen, saa det naturligvis slemst ud for de andre. Men som de Herrer ville høre af, hvad jeg nu har at sige, ville de erfare, at til Trods for, at vi kunde være farlige, ere vi det ikke — vi ere maaske ikke saa ganske enige paa alle Punkter.

Alvorlig talt kan det ikke nægtes, at de Interesser, som særlig ligge i København og Byerne, ikke have kunnet hævde

sig tilstrækkeligt ved Behandlingen af disse Skattelove. Jeg har gentagne Gange ved de enkelte Loves Behandling gjort opmærksom paa de Ændringer, der efter min Mening burde vedtages, for at Vægtskaalen kunde komme til at staa i Balance, og Tungen vise lige. Det er ikke lykkedes. Den Gang Lovforslagene først kom frem i Fjor, var Udslaget ikke saa stort, men efter Forslagenes Vandring gennem Landstinget i Aar, hvor de ere blevne omformede og særlig ere blevne omformede derved, at de skulle bære Byrderne til Tiendeafløsningen, er der kommet Uro i Balancen, og Vægtstangen har slaaet noget mere ud til den ene Side, end jeg finder det rigtigt. Vi have jævnlig hørt her, at Udgiften til Tiendeloven er en Bagatel. Det er 10 Øre paa hvert 1,000 Kr. af Formuen og 10 Øre paa Ejendomsskylden. Ja, lad være, at det ikke bliver mere. Men da Lovene vare her forrige Gang, var Ejendomsskylden 0,75 pro mille, og nu er den 1,10 pro mille. Tager vi saa de 10 Øre fra til Tienden, faa vi 0,25, som er kommen paa. Og hvorfor? Fordi Besætningerne ere gaaede ud. Jeg skal ikke opholde mig ved det Spørgsmaal, hvorvidt dette er rigtigt eller ej, men faktisk er det, at derved er Ejendomsskylden kommen op og er kommen til at hvile haardere paa Byerne, end den har gjort tidligere. Dertil kommer, at Ejendomsbesidderne i By og paa Land ikke ere ganske ligestillede. Medens Ejendomsbesidderne paa Landet faa hele Lettelsen, siger man, at det er der ingen Grund til at gøre for Ejendomsbesidderne i Byerne, der kunne Kommunerne indkassere Resten.

Nu er jeg i Princippet en Modstander af Ejendomsskylden, og det har jeg udtalt lige fra først af, da den blev forelagt her. Det glæder mig derfor, at det ikke er en Venstre-Opfindelse, men en Højre-Opfindelse, thi det skal nok vise sig i Tidens Løb, at der klæber adskillige Mangler ved den. Men jo daarligere den er, desto kedeligere maa det være for Ejendomsbesidderne, at pro millen skal sættes op. Som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds nævned, vil det nok gaa med Ejendomsskylden, som det gaar med de fleste Sygdomsbaciller, at naar de komme ind i et Legeme, bringe de Smitten med sig og angribe tidligere friske Organer. Kommuneskatterne ville nok efterhaanden blive smittede, saa at man ikke kan opretholde den dobbelte Basis for Beskatningen og saaledes maa forlade den i og for sig [praktiske Arealskat, man har, og